

□ Начало Карта на сайтаКонтакти МИНИСТЕРСТВО Министър Кабинет Главен Секретар Структура Второстепенни разпоредители с бюджет Държавни предприятия История Кариери Декларации по ЗПКОИ ПОЛИТИКИ Труд Заетост Пенсии Работа в чужбина Деца и семейства Социално включване Социално подпомагане Социални услуги Хора с увреждания Демографска политика Равни възможности Международна дейност Обществени обсъждания ДОКУМЕНТИ Закони Наредби Правилници Постановления Решения Класификации Проекти на нормативни актове Стратегии Стратегическо планиране Ежегодни цели на МТСП по член 33а от Закона за администрацията Програмен бюджет на МТСП и отчети Отчети на Сметната палата СЕБРА Държавни предприятия Други АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ ПРОФИЛ НА КУПУВАЧА Процедури след 01 април 2015 г. Процедури от 1 октомври 2014 г. – 01 април 2015 г. ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ Въпроси и отговори Често задавани въпроси Митове и факти ПРЕСЦЕНТЪР БЛОГ Архив от дата: . Деца се настаняват извън семейството само в краен случай и след съдебно решение Министерството на труда и социалната политика остро възразява срещу манипулативните твърдения и неверните интерпретации в социалните мрежи, че от 1 януари 2020 г. ще влязат в сила законодателни промени, с които ще се даде възможност „да се отнемат деца в рамките на 24 часа без съдебна заповед по анонимни сигнали“.

□ Категорично заявяваме, че разпоредбата на чл. 36г от Закона за закрила на детето цели единствено да се регламентира и подобри междусекторния подход и сътрудничество при случаи на насилие над деца, както и да осигури стабилитет при прилагането на Координационния механизъм при насилие, който действа от 2010 г. В нея са отразени основните дейности, разписани в Споразумението за сътрудничество и координиране на органите по закрила на детето при случаи на деца, жертви на насилие или в риск от насилие.

□ Съгласно действащите разпоредбите на ЗЗД органите за закрила на детето имат конкретно разписани ангажменти и отговорности в съответните области – вътрешни работи, здравеопазване, образование и т.н. Ролята на действащия от 2010 г. Координационен механизъм за взаимодействие при работа в случаи на деца, жертви на насилие или в риск от насилие и за взаимодействие при кризисна интервенция е за изясняване и разпределяне на основните права, задължения, процедури и подходи на участниците при неговото прилагане. С механизма се въведе междусекторния подход и работа на мултидисциплинарни екипи на местно ниво.

□ В Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето още от 2006 г. е регламентирано, че „анонимни сигнали не се разглеждат, освен в случаите, отнасящи се до насилие над дете“. В същия закон от 2003 г. е регламентирано „задължение за съдействие“ като всяко лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми компетентните за това органи. Същото задължение има и лице, на което това е станало известно във връзка с упражняваната от него професия или дейност, дори и ако то е обвързано с професионална тайна.

□ Деца се настаняват извън семейството само след съдебно решение при много крайни случаи на насилие, negliжиране и нарушаване на интереса на детето (склоняване към проституция, просия, трафик). Социалните работници и полицията извеждат деца само ако животът и здравето на детето са застрашени. Настаняването на дете извън семейството може да стане само при наличие на основания, определени в закон и винаги подлежи на съдебен контрол.

□ Неверни са и твърденията, че с промените в законодателството се регламентират „нови основания и правомощия за отнемане на деца“.

□ Основанията за настаняване на дете извън семейството са регламентирани в чл. 25 от Закона за закрила на детето още през 2009 г. и не са променени и разширявани с приетите на 7 март промени в законодателството в областта на закрилата на децата. Съгласно действащите от вече 10 години текстове като мярка за закрила извън семейството може да бъде настанено дете: 1. чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени; 2. чиито родители, настойници или попечители без основателна причина трайно не полагат грижи за детето; 3. чиито родители, настойници или попечители се намират в трайна невъзможност да го отглеждат; 4. което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие; 5. в случаите по чл. 11 от Конвенцията от 1996 г.; 6. чиито родители, настойници или попечители са се съгласили и отказват да прекратят участието му в предаване по смисъла на Закона за радиото и телевизията и с това се създава опасност за неговото физическо, психическо, нравствено и социално развитие.

□ Настаняването на детето извън семейството се налага като мярка за закрила след изчерпване на всички възможности за закрила в семейството освен в случаите, когато се налага спешното му извеждане.

□ В чл. 26, ал.1 на Закона за закрила на детето е направена промяна, която не внася нов смисъл и ново съдържание в действащия от 2006 г. текст. Редакцията е продиктувана единствено от промяна в терминологията в областта на социалните услуги и е свързана с премахването на специализираните институции като форма на грижа за деца. В сегашната разпоредба е записано, че: „Настаняването на дете в семейство на роднини или близки, както и настаняването на дете за отглеждане в приемно семейство, социална услуга - резидентен тип или специализирана институция се извършва от съда“. Новият текст, който ще влезе в сила на 1.01.2020 г., гласи: „Настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство или в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа се извършва от съда“.

□ Същата е логиката и за направените промени в чл. 27, ал. 1 от Закона за закрила на детето. Действащата от повече от 13 години разпоредба гласи: „Настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство, социална услуга - резидентен тип или в специализирана институция се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето“. В променения текст, който ще влезе в сила на 1.01.2020 г., е записано: „Настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа се извършва със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето“. И тук в новата редакция няма нов смисъл и ново съдържание, а е свързана единствено с новата терминология във връзка със закриването на специализираните институции като форма на грижа за деца.

EN ISO 9001:2015 "Административно обслужване на физически и юридически лица" ПОЛИТИКА ЗА ПОВЕРИТЕЛНОСТ НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ © 2014 Официална страница на Министерството на труда и социалната

